

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. szeptember 27. napján megtartott fellebbviteli nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csoportosan elkövetett önbíráskodás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. november 28. napján kihirdetett Kb.I.77/2016/10. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r., II.r. és **III.r.** vádlottak vagyon elleni erőszakos cselekményét társtettesként elkövetett önbíráskodás büntette kísérletének, míg

IV.r. és **V.r.** vádlottak vagyon elleni erőszakos cselekményét bűnsegédként elkövetett önbíráskodás büntette kísérletének (Btk. 368. § (1), (2) bekezdés c./ pont szerinti cselekménynek) minősíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést lefokozásra súlyosítja.

IV.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 8 (nyolc) hónapi, **V.r.** vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 5 (öt) hónapi börtönbüntetésre enyhíti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását **III.r.** vádlott esetében 2 (kettő) évi, ugyanakkor **IV.r.** és **V.r.** vádlottaknál 1-1 (egy-egy) évi próbaidőre függeszti fel.

II.r. vádlottnál a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén annak végrehajtási fokozata fiatakorúak fogháza.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r., II.r., III.r., IV.r.** és **V.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből **I.r.** vádlottat 20.110 (húszezer-száztiz) forint, **II.r.** vádlottat 10.880 (tízezer-nyolcszáznyolcvan) forint megfizetésére kötelezi, míg **III.r., IV.r.** és **V.r.** vádlottakat egyetemlegesen kötelezi 15.000 (tizenötezer) forint megfizetésére.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. november 28. napján kihirdetett Kb.I.77/2016/10. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntettében (Btk. 368. § (1), (2) bekezdés c./ pont) és társtettesként elkövetett testi sértés büntettében (Btk. 164. § (1), (3) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 2 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre és rendfokozatban visszavetésre ítélte. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntettében (Btk. 368. § (1), (2) bekezdés c./ pont) és társtettesként elkövetett testi sértés büntettében (Btk. 164. § (1), (3) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap -

végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. **III.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntetében (Btk. 368. § (1), (2) bekezdés c./ pont), ezért 1 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. **IV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntetében (Btk. 368. § (1), (2) bekezdés c./ pont), ezért 1 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. **V.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett önbíráskodás büntetében (Btk. 368. § (1), (2) bekezdés c./ pont), ezért 9 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy az I., II., III., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén annak végrehajtási fokozata börtön, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Megállapította, hogy **II.r.** vádlott pártfogó felügyelet alatt áll, illetve **I.r.** vádlott örvezetői rendfokozatban 2 év időtartamot köteles eltölteni. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a nyilatkozattételre három napot tartott fenn, majd törvényes határidőben valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be. **I.r.** vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, **II.r.**, **III.r.**, **IV.r.** és **V.r.** vádlottak vonatkozásában hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, és annak hosszabb tartamú próbaidőre történő felfüggesztése érdekében. Utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú katonai tanács indokolatlanul enyhe büntetést szabott ki valamennyi vádlott vonatkozásában és nem tartotta szem előtt a büntetés kiszabása során azt, hogy a büntetés nem igazodik a vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösség fokához. Utalt arra is, hogy a kiszabott büntetések nem tükrözik a vádlottak vonatkozásában a bűnösségüket érintő belső arányosságot sem. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa valamennyi vádlott vonatkozásában szabjon ki súlyosabb büntetést.

Az ítélet kihirdetését követően az I. és II.r. vádlottak, valamint védőik a nyilatkozattételre három napot tartottak fenn, a törvényes határidőn belül fellebbezést nem jelentettek be. A III.r. vádlott büntetése enyhítéséért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés céljából, a IV.r. és V.r. vádlott, valamint közös védőjük elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés céljából fellebbeztek.

A III-IV. és V.r. vádlottak védője utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, melyben a védelmi fellebbezéseket továbbra is fenntartotta, azok irányát kiterjesztette. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, IV. és V.r. vádlottak felmentését indítványozta, mivel a cselekményük nem bűncselekmény. A III.r. és az V.r. vádlott vonatkozásában kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, a megállapított tényállás részben ellentétes az iratok tartalmával, részben az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást, ezért indítványozta III. és V.r. vádlott felmentését. Harmadlagos indítványa az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányult, mert álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolásából a vádlottak bűnösségére vonatkozóan sem annak jogi, sem pedig ténybeli alapja nem állapítható meg. Negyedleges indítványa a III-V.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések jelentős enyhítése volt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.12/2017/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést - **II.r.** vádlott tekintetében módosítással és kiegészítéssel - valamennyi vádlott vonatkozásában fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában a bűnügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azonban nem szerezte be és nem értékelte bizonyítási eszközként **II.r.** vádlott környezettanulmányát. Az elsőfokú bíróság az általa megvizsgált bizonyítékok egyenkénti és

együttes értékelése után mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely a II.r. vádlott környezettanulmányának beszerzését követően alkalmas a felülbírálatra. Rámutatott arra is, hogy a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát az eljáró katonai tanács helytelenül rögzítette börtönként, mert az helyesen fiatalkorúak fogháza. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa térjen át tárgyalásra, szerezze be és ismertesse a II.r. vádlottal szemben vonatkozó környezettanulmányt, majd az elsőfokú ítéletet megváltoztatva az I.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltást, egyben mellőzze a határozatból a katonai mellékbüntetésre vonatkozó ítéleti rendelkezést; a II.r. vádlottal szemben szabjon ki végrehajtandó szabadságvesztés büntetesként fiatalkorúak fogházát és sújtsa őt közügyektől eltiltás mellékbüntetéssel, egyben mellőzze annak megállapítását, hogy pártfogó felügyelet alatt áll; a III-IV. és V.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki magasabb tartamú és próbaidejű végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést.

A másodfokú fellebbviteli tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője átiratában foglaltakat teljes egészében fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása perrendszerű volt, az elérhető bizonyítékokat megvizsgálta, az általa megállapított tényállás felülbírálatra alkalmas. Okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette cselekményeiket. Kifejtette ugyanakkor, hogy a kiszabott büntetések nem szolgálják megfelelően a generálprevenციót. Ezért indítványozta, hogy I. és II.r. vádlottakkal szemben a fellebbviteli bíróság mellőzze a próbaidőre történő felfüggesztést és rendeljen el közügyektől eltiltást, míg III., IV. és V.r. vádlottaknál a próbaidő és a tartam felemelésével hosszabb, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki. Rámutatott arra is, hogy az előzetes mentesítésnek nincs méltányolható oka.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében az ügyészi indítvány elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Hivatkozott arra, hogy az elkövetés körülményei, az emberileg érthető motivációja és a sértetti közrehatás, valamint az időmúlás enyhítő körülmények és ezekre, valamint a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel nem indokolt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása védencével szemben.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az ügyészi fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a védencével szemben kiszabott büntetés elegendő a büntetési célok eléréséhez, a további súlyosítás méltánytalan lenne.

A III.-IV. és V.r. vádlottak védője perbeszédében az írásban előterjesztett fellebbezést és a fellebbezés irányát változatlanul fenntartotta és ennek alapján az ügyészi fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet megváltoztatását, valamint előzetes bírósági mentesítést indítványozott.

A vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak védőjükhöz. A III.r. vádlott az enyhítésért bejelentett fellebbezését is fenntartotta.

A bejelentett eltérő irányú fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács a Kúria 16/2016. számú elvi határozata szerint irányadó, a fiatalkorúakra is vonatkozó eljárási szabályoknak megfelelő tanácsösszetételben járt el, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. Az I.r. vádlott a nyomozás során tagadta a bántalmazás tényét, a II.r. vádlott nem tett vallomást, a III.-

IV.-V.r. vádlottak tanúként kerültek kihallgatásra, gyanúsítottként érdemi vallomást nem tettek. A III., IV., V.r. vádlottak a tárgyaláson nem kívántak vallomást tenni, ezért az elsőfokú katonai tanács a Be. 291. § (1) és (2) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel nyomozás során tett vallomásukat. Ítélete 4. oldal 4. bekezdésétől a 6. oldal 2. bekezdéséig rögzítette a vádlotti védekezések lényegét, kihallgatta a sértettet és azokat a tanúkat, akik az ügy érdemében nyilatkozni tudtak. Intézkedett az orvosszakértői vélemény kiegészítésére, tisztázta, hogy maradandó fogyatékoság nem keletkezett. Ismertette az okirati bizonyítékokat, különösen a fényképfelvételeket, az orvosi iratokat, zárójelentést, **sértett** bűnügyi iratait, így téve azokat a bizonyítás anyagává. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak védekezésével szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásaira, és az azokat megerősítő orvosszakértői véleményre alapította.

A törvényszék katonai tanácsa ítélete 10. oldalán értékelte az általa megismert bizonyítékokat és rövid, de meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Nem állapítható meg tehát az indokolási kötelezettség teljes hiánya, ami a megalapozatlanságot vonná maga után. Éppen ezért nem értett egyet a fellebbviteli bíróság azon védelmi fellebbezéssel, amely arra irányult, hogy az indokolás hiányossága miatt az ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításának van helye.

Az elsőfokú katonai tanács a tanúk által vallott tények és az ismertetett iratok alapján a vádlottak védekezésével szemben mérlegeléssel terhelő tartalmú tényállást állapított meg ítélete 3. oldalának 3. bekezdésétől a 4. oldal 2. bekezdéséig.

A fellebbviteli bíróság a Be. 453. § (2) bekezdésére figyelemmel beszerezte **II.r.** vádlottra vonatkozó környezettanulmányt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottak nyilatkozatai, valamint a tárgyaláson ismertetett környezettanulmány adatai alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára tekintettel kiegészíti a vádlottak személyi körülményeit az alábbiak szerint: „**II.r.** vádlott érettségizett, alkalmi munkából 80.000 forint havi jövedelemre tesz szert. Édesapja havonta 20.000 forinttal támogatja. Párkapcsolata nincs. Édesanyjával és nővérével él egy háztartásban. A szülők elváltak, a **II.r.** vádlott édesapjával rendszeres kapcsolatot tart. Tulajdonát képezi egy 170.000 forint értékű autó. Szoros kapcsolatot ápol az anyagi és az apai nagyszülőkkel. A család összetartó. A **II.r.** vádlott kriminális előélettel nem rendelkezik. Családi körülményei rendezettek, értékrendje magas. Bűnmegelőzés szempontjából nem veszélyeztetett.” „**III.r.** vádlott hajadon, egyedülálló, alkalmi munkából havi 80.000 forint jövedelemre tesz szert.”

A fellebbviteli bíróság a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja alapján továbbá részben iratellenesség, részben helytelen következtetés okán mellőzi az ítélet 4. oldal 1. bekezdését, miszerint: „Azt kétséget kizáróan megállapítani nem lehetett az eljárás során, hogy V.r. vádlott a sértett konkrét fenyegetésében részt vett.” Helyette a következő tényeket rögzíti a bizonyítékok adatai, az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján: „IV. és V.r. vádlottak a sértett bántalmazásában nem vettek részt, de társaik jogellenes cselekményét nem akadályozták meg, sőt jelenlétük szándékosan hatott társaikra, figyelemmel az elkövetés körülményeire.”

Az előzőekben írt kiegészítéssel és helyesbítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául. Olyan, az eljárás érdemére kiható megalapozatlanság nem történt, amely a másodfokú eljárásban nem lett volna kiküszöbölhető.

A másodfokú bíróság a III-V.r. vádlottak felmentése érdekében előterjesztett vádlotti és védői fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján alapvetően megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban III-V.r. vádlottak védője új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkozott, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és a Be 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított, a másodfokú bíróság által pontosított tényállást. Ezért a vádlottak és a védő által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a III.-V. r. vádlottak felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a testi sértés büntette vonatkozásában helyes a jogi minősítés is. Az I. és II.r. vádlottak azon magatartásukkal, hogy közösen bántalmazták a sértettet, és ezzel nyolc napon túl gyógyuló sérülést okoztak, megvalósították tártettesként a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettének törvényi tényállási elemeit.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor tévedett a vádlottak vagyon elleni erőszakos cselekményének jogi minősítésénél. A Btk. 368. § (1) bekezdésébe ütköző önbíráskodás büntettét az követi el, aki abból a célból, hogy jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igénynek érvényt szerezzen, mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön. A (2) bekezdés c./ pontja szerint a büntetés 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ha az önbíráskodást csoportosan követik el. A bűncselekmény elkövetési magatartása a kényszerítés, amely a sértett akarására történő fizikai vagy pszichikai jellegű olyan ráhatást jelent, amelynek eredményeképpen a sértett nem a saját, hanem az elkövető akaratának megfelelő magatartást tanúsítja. Az elkövetés módja az erőszak vagy a fenyegetés. A kényszerítés (fenyegetés) megkezdésével már tényállási elem valósul meg, tehát a cselekmény kísérleti szakba lép. Nem teljes (befejezetlen) a kísérlet mindaddig, amíg az erőszakos vagy fenyegető elkövetési magatartás miatt a passzív alany nem kényszerül a tettes akaratára szerinti magatartásra. (BH2008. 83., BH1988. 264.) A sértett nem térítette meg a kárt, nem fizetett, ezért kísérleti szakban maradt a vádlottaknak **sértett** sérelmére elkövetett vagyon elleni erőszakos cselekménye.

Az irányadó tényállás alapján az I., II. és III.r. vádlottak vagyoni igény érvényesítése érdekében erőszakot alkalmaztak egymás tevékenységéről tudva, míg IV-V.r. vádlottak magatartása szándékerősítőleg hatott a többiek cselekményére. Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel a csoportos elkövetést, de elmulasztotta ezen belül értékelni a vádlottak elkövetői minőségét.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és I., II. és III.r. vádlottak cselekményét tártettesként, IV-V.r. vádlottak cselekményét bűnsegédként elkövetett, a Btk. 368. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c./ pontja szerint minősülő önbíráskodás büntette kísérletének minősítette.

Az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezése az I.r. vádlott esetében részben megalapozott, ugyanakkor a fellebbviteli bíróság a II., III., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában azzal nem értett egyet. Ugyanakkor a III-V.r. vádlottak esetében lehetőséget látott az ítélet enyhítésére.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a vádlottak tekintetében nagyrészt helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, az elszaporodottság azonban súlyosító körülmény, a további időmúlás pedig enyhítő körülmény, akárcsak az, hogy a vagyoni elleni erőszakos bűncselekmény kísérleti szakban maradt, IV. és V.r. vádlottak tekintetében pedig a bűnsegédi magatartás is.

Figyelemmel a részben eltérő minőségre egyik vádlottnál sem indokolt végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetés kiszabásakor nem tévedett az elsőfokú katonai tanács az I., II. és III.r. vádlottak vonatkozásában, helyesen állapította meg a szabadságvesztés tartamát. A IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában azonban a Btk. 82. § (1), (2) és (4) bekezdésére figyelemmel indokolt a szabadságvesztés, míg III-V.r. vádlottaknál a felfüggesztés próbaideje tartamának is az enyhítése. Mindezekre figyelemmel a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a IV.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 8 hónapra, az V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 5 hónapi börtönbüntetésre enyhítette. A próbaidő tartamát pedig a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján III.r. vádlott esetében 2 évben, IV. és V.r. vádlottaknál 1-1 évben állapította meg. I. és II.r. vádlottaknál helyes a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének 3 évben való meghatározása.

A II.r. vádlott tekintetében megállapította a fellebbviteli bíróság, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén annak végrehajtási fokozata helyesen fiatalok fogháza.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés az I.r. vádlott vonatkozásában azért alapos, mert tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I.r. vádlottal szemben rendfokozatban visszavetést alkalmazott. Az I.r. vádlott katona, aki a katonai rendfokozat viselésére erőszakos bűncselekménye jellege folytán méltatlanná vált, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a kapcsolódó joghátrányt a Btk. 137. §-a szerinti lefokozásra súlyosította. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok az I.r. vádlott vonatkozásában így is elérhetők.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács és az ügyész azon álláspontjával, hogy az előzetes mentesítés ilyen jellegű erőszakos cselekménynél nem alkalmazható, előéletől, elkövetési körülményektől és motivációtól függetlenül.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva - mindegyik vádlott vonatkozásában - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottakat kötelezte a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésén alapszik

Budapest, 2017. szeptember 27.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **I.r., II.r., III.r., IV.r. és V.r.** vádlottak vonatkozásában jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. szeptember 27.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke